

MARIA LICHTMIS

Wij zien regelmatig op een zondagmiddag, hoe ouders met hun kindje en de verdere familie een parochiekerk binnengaan om er hun kindje ten doop te houden. Ook al is het kerkbezoek bij deze doelgroep niet hoog, het doopsel van kinderen blijft zich bij jonge ouders in een grote aandacht verheugen. De kinderdoop ligt niet alleen diep geworteld in onze Limburgse cultuur, maar jonge ouders voelen heel goed aan, dat dit sacrament een grote betekenis heeft. Het nieuwe leven van een kindje is een geheim, een geschenk. Niet anders was het bij het joodse volk. Vandaar dat Maria en Joseph op de 40^e dag na de geboorte hun kindje in de tempel aan God opdroegen. Zij brachten daarbij een offer, een geschenk voor God, twee jonge duifjes.

Jonge ouders voelen spontaan aan, hoe het nieuwe leven met God van doen heeft. Jonge ouders hebben mij vaker verteld, hoe zij door dit wonder van het leven plotseling beseften: dit kindje is een wonder. Jonge ouders beseffen: "Dit kindje is niet alleen ons kindje, het is ook Gods kindje."

Jonge ouders flitst verder ook één gedachte sterk door het hoofd, als hun een kindje is geboren: dat dit kindje toch maar gelukkig mag worden en mag uitgroeien tot een mens om van te houden, die ook weer in staat is om andere mensen gelukkig te maken. En jonge ouders beseffen, dat een kindje gelukkig maken niet iets is, dat je even tussen de bedrijven door doet. Zij beseffen, dat zij hierbij de zegen van God nodig hebben. Daarom vragen zij aan de priester bij het doopsel: "Doop ons kindje en vraag aan O.L.Heer dat Hij ons kindje ook als zijn eigen kindje mag aannemen. Dat Hij het mag zegenen en beschermen en dat Hij dit kindje mag begeleiden op de verdere levensweg. Daarom laten jonge ouders hun kindje als baby'tje al dopen en wachten zij niet tot later.

Voor Maria en Jozef had het joodse geloof de grootste vanzelfsprekendheid en met de opdracht in de tempel hebben zij de joodse voorschriften willen nakomen.

Daar bij de tempel ontmoetten Maria en Joseph de wijze Simeon. Het is een man die als vrome Jood vol verlangen uitziend naar de Messias, naar Gods komen in ons midden. Het evangelie vertelt ons, dat hij er zeker van was, dat hij de Messias nog met eigen ogen mocht zien. En inderdaad, op die dag, bij deze ontmoeting ervaart hij deze grote vreugde. Hij herkent dit kind en noemt het een licht voor de volkeren, de uitkomst voor de mensheid uit alle moeilijkheden.

Als vrome Jood gelooft Simeon, dat er een lijn is in de geschiedenis en in ieder mensenleven. Er is een diep Godsvertrouwen, dat wij door God door het leven worden geleid. De wijze Simeon wordt in zijn vertrouwen niet beschaamd. Maar waar is het Godsvertrouwen in onze dagen gebleven? Wij nemen liever het leven in eigen hand. Maar daarmee kiezen wij ook voor de kortzichtigheid van de eigen beperkte horizon. Altijd bezorgdheid om onszelf. Jaloersheid, afgunst, angst.

Simeon sprak over de beide ouders een zegen uit en wees erop, dat dit kind bestemd zal zijn tot val op standing van velen in Israel. Een teken dat omstreden is. Het kind van Maria zal een persoon zijn, waaraan zij veel vreugde zullen ervaren. Maar dit kind zal een persoon zijn, waaraan de geesten zich zullen scheiden in voor en tegen. Dit kind zal worden afgewezen en dan zullen mensen zichzelf schade berokkenen, want dan blijven zij steken in egoïsme en ongelof, in angst en jalousie.

Of mensen worden aangesproken en staan op tot een nieuw gedrag van geloof en liefde. Tegenover Jezus kan niemand onverschillig blijven. Jezus daagt hen uit om moeten kleur te bekennen.

“Ook uw eigen hart zal met een zwaard worden doorboord,” zegt Simeon tenslotte. Maria zal uiteindelijk onder het kruis staan. Niemand zal het lijden van Christus meer intens meebelevan dan Maria.

Maria en Jozef dragen het kind op in de tempel. Zij bieden het aan aan God. Maar dit kind behoorde God al toe. Heel zijn leven zal een levensoffer zijn aan de hemelse Vader tot zegen van ons allen. Dit kind wil ons aller levensweg verlichten. Met ons meegaan opdat wij niet verloren lopen, maar eens het eeuwig leven bereiken. Amen.